

Г. Зіновєв.

ОБ'ЄДНАНС ПРОЛЕТАРІАТУ.

Про єдиний робітничий фронт та про відношенє до робітників, що входять до 2, 2½ та Амстердамського Інтернаціоналу, а також до робітників, що підтримують анархо-синдикалістичні організації.

1. Міжнародний робітничий рух переживає зараз своєрідний перехідний етап, що ставить перед Комінтерном в цілому і перед його окремими секціями нові важливі тактичні проблеми.

Сей етап в основному характеризується тим, що світова господарська криза заострює ся. Безробітє зростає. Міжнародний капітал майже по всіх країнах перейшов в наступ проти робітників, що виявляє ся перш за все в цинічно-отвертому змаганні капіталістів знизити заробітну платню і увесь standard of life робітників. Банкротство версальського мира стає все більш очевидним для широких верств працюючих. Неминучість нової імперіалістичної війни і навіть декількох таких війн, як що міжнародний пролетаріат не переможе буржуазний світ, очевидна. Вашингтон підкреслив се досить яскраво.

2. Почає було в звязку з різними обставинами деяке оживленє реформістських ілюзій серед досить широких верств робітництва під ударами дійсности, починає змінити ся на інший настрій. Демократичні і реформістські ілюзії робітників (з одного боку, найбільш привабливих робітників, а з другого найвідсталіших, найменш політично досвідчених), що виникли знову після закінчення імперіалістичної війни, відвітають, не встигнувши розвіяти. Хід і кінець дальших "робіт" Вашингтонської конференції нанесуть ще більший удар сим ілюзіям. Коли же пірвоку тому можна було з деякою певністю казати про поправленє робітництва в Європі та Америці, то зараз безумовно можна констатувати початок похліваня.

3. З другого боку, під збільшенням тиском капіталу серед робітничих клас виникло стійкіє безудержне прагненє до єдности, що йде рівнобіжно з повільним зростанєм довіри широких клас робітництва до комуністичности.

Все більше робітників починають тільки тепер шити мужність комуністичного авангарду, що кидає ся в бій за інтереси робітництва навіть тоді, коли вся маса робітників лишалась індиферентною або навіть ворожою комунізму. Все більше робітників переконують ся тепер, що тільки комуністичні захисники їх політичні і економічні інтереси і в найтяжчих умовах приносили іноді величезні жертви. Повага і довіра до непримиримого комуністичного авангарду робітничої класи знову поширюють ся тепер, коли і відсталіші робітники зрозуміли даремність реформістських надій і зрозуміли, що поза боротьбою нема порятунку від капіталу.

4. Комуністичні партії можуть і повинні тепер скористати наслідки своєї боротьби, яку вони раніш провадили в дуже несприятливих умовах індиферентизму мас. Але, приймаючи все більшим довірем до найбільш непримиримих, воєнничих комуністичних елементів робітничої класи, робітничі маси в цілому мають нечувану ще тягу до єдности. Нові верстви політично мало досвідчених робітників, що прокидають ся до активного життя, мріють добити ся об'єднаня всіх робітничих партій і навіть усіх робітничих організацій взагалі, сподіваючись таким робом збільшити силу опору походоваи капіталістів. Нові верстви робітників, що часто раніш не брали участі в політичній боротьбі, тепер підходять по новому до перевірки своїм власним досвідом практичних лянів реформізму. Як і нові верстви, так і значні кола робітників, що входять в старі с.-д. партії, вже не хочуть мирити ся з походом

соціал-демократів та центристів проти комуністичного авангарду. Вони вже починають вимагати згоди з комуністами. Але вони в той-же час ще не згубили своєї віри в реформістів й значними масами підтримують ще партії П. та Амстердамського Інтернаціоналу. Сі робітничі маси не досить ясно формулюють свої лянї та прагненє, але загалом і в цілому новий настрій сих мас зводиться до бажаня відновити єдиний фронт та спробувати примусити партії і спілки П. і Амстердамського Інтернаціоналу бороти ся вкупі з комуністами проти наступу капіталу.

Оскільки сей настрій є прогресивний. По суті віра в реформування захиталась. У тих загальних умовах в яких робітничий рух перебуває зараз, кожний серйозний масовий виступ, почавшись навіть тільки з часткових гасл, неминучо висуватиме на чергу найзагальніші і ґрунтовні справи революційні. Комуністичний авангард може тільки виграти, коли нові верстви робітників на власному досвіді переконують ся в ілюзійности реформізму та згубности угодовства.

5. У перший період народженя свідомого та організованого протесту проти зради пролетаріату П. Інтернаціоналу, сі останні мали в своїх руках увесь апарат робітничих організацій. Вони користували ся принципом єдности та пролетарської дисципліни для того, щоб немилосердно затягати рота революційному пролетарському протестові і беззапереченя віддавати всю міць організації робітничої класи до послуг національному імперіалізму. У сих умовах революційне крило зобов'язанє було завоювати для себе за всяку ціну волю агітації та пропаганди, себто волю похєнення робітничим масам того безмірного історичного зрадництва, яке провадили і провадять партії та спілки, створені самими-ж робітничими масами.

6. Організаційно забезпечивши за собою повну волю дійного впливу на робітничі маси, комуністичні партії всіх країн прагнуть тепер у всіх випадках досягти можливо ширшої і повної єдности практичної акції сих мас. Амстердамі та гері П. Інтернаціоналу на словах проповідують єдність, а на ділі роблять навпаки. Після того, як реформістам угодовцям Амстердаму не вдало ся організаційно задушити голошу протесту, критики і революційного заклик, вони шукають виходу з того тупика, куди сами завели на шляху вєсеня розколу, дезорганізації, організаційного саботажу в справу боротьби робітничих мас. Одним з найважливіших завдань комуністичности є тепер викрити на ділі сі нові форми старого зрадництва.

7. Глибокі внутрішні процеси, що почали ся в звязку з загальним економічним станом робітників в Європі та Америці за останній час примушують однак і дипломатів і провідників 2, 2½ та Амстердамського Інтернаціоналу, в свою чергу виставляють питання про єдність на перший лян. Як що для тих мало до свідченя з верств робітників, що прокинули ся до нового життя, льозунг єдиного фронту дійсно є ширим пориванєм згуртувати сили пригнобленого робітництва проти капіталу, то для провідників і дипломатів 2, 2½ та Амстердамського Інтернаціоналу виставленє гасла єдности є новою спробою обдурити робітництво і знову притягти його до старого співробітництва клас.

Наступна небезпека нової імперіалістичної війни (Вашингтон), зростає озброєн, нові тайні імперіалістичні договори, що їх укладають за лаштунками, — все се не тільки не

змушує провідників другого, другого і пів та Амстердамського Інтернаціоналу бити на гвалт і підтримувати не на словах, а на ділі міжнародне об'єднанє робітників, а навпаки, неминучо спричинятиметь ся до ріжних поділів, в цілому і загалом того-ж типа, котрі намічають ся і в таборі Міжнародної буржуазії. Се явище неминуче остільки, оскільки основою для реформізму буде солідарність "соціалістів"-реформістів з буржуазією саме "своєї" країни.

Оттакі ті загальні умови, при яких Комуністичному Інтернаціоналу в цілому та його окремим секціям доводиться ся формулувати своє відношенє до гасла єдиного соціалістичного фронту.

8. Зважуючи се твердженє Виконком Комінтерна вважає, що гасло III. Всесвітнього Конґресу Комінтерна "До мас" і загальні інтереси комуністичного руху взагалі вимагають від комуністичних партій і від Комінтерна в цілому підтриманя гасла єдиного робітничого фронту і взяти в сій справі ініціативу в свої руки. При сьому, звичайно, тактику комуністичних партій слід конкретизувати, в залежності від умов і обставин в кожній даній країні.

(Дальше буде.)

ПРАЦЮЙМО.

Під таким наголовком київські "Вісті" з 13. січня с. р. пишуть:

Чотири роки капіталістичні хижакі намагали ся зброєю, змовами, бльокадою знищити Радянську владу і стати панами не червоної землі робітників і селян Росії та України.

Чотири роки робітники і селяни Радянських Республік вели завзяту боротьбу за мир, за можливість спокійно будувати соціалістичну Федерацию, союз вільних і незалежних Радянських Республік.

Два світи вели пекельну боротьбу на жите і смерть і врешті старий світ, світ капіталістичний, мусів визнати, що він не має сил в отвертій боротьбі побороти царство вільної праці.

Капіталістичний світ мусів визнати не тільки дісне існуюване Радянських Республік, але і визнати, що вони існують по праву.

Капіталісти запрошують "задовіль більшовиків комуністичні" сісти за один стіл з ними і почати розмови про мирне співжитє двох світів: капіталістичного та робітничо-селянського.

Чи значить се, що настав край боротьбі праці з капіталом?

Ні, ні і ні. Боротьбу не скінчено, вона лише приймає новий зовнішній вигляд.

І робітникам та селянам Радянської Федерації треба бути такими-ж міцними та загартуваними, як і перші роки існуюваня Радянської влади.

Не для пікірного схилєня голови перед капіталом пойдуть представники Радянської влади на нараду з панами капіталістами, а для того, щоби забезпечити Радянській Федерації можливість упорядкуваня господарства і стати ще міцнішою.

Тож не покладаймо рук в покорі, а ще з більшим завзятем напружуймо сили для знищеня руїни, для піднесеня сльського господарства та промисловости, для встановленя твердого революційного порядку та законности.

Капітал іде на розмову з нами, але думка його працює в напрямі нашого ослабленя і знищеня.

Не забуваймо свого і працюймо, працюймо, працюймо.

Закупленє насіня за границею.

З загально-федеративного фонду видано Україні 4 мільйони рублів золотом на закупленє за границею насіння. Заключено договір на отриманє одного мільона пудів кукурудзи в Америці. Ведуть ся переговори в справі нового замовленя на один мільон пудів пшениці, 100 тисяч пудів кукурудзи і

УВАГУ НА ЗЕЛІЗО

Сформовано організаційне бюро українського пролетарського культуру. Гарзд. Але тим острійше повстають питання про зміст роботи пролетарського культуру.

Підступимо до теми без демаршів. Досі в практиці пролетарського культуру було, як би там хто не говорив, покладено за основу — виявляти творчість пролетаріату в усіх ділянках самого лишень мистецтва. Сюди йшло: вдала чи не вдала фабрикація віршів, "шуканя" шляхів театрального дійства, аналогічні винаходи в образотворчій мистецтві.

На практиці чомусь уважало ся, що пролетаріат, виявляючи творчість тільки з одного сього кінця, почне будувати культуру соціалістичної громади. Та от же минуло кілька років, назбирав ся досвід, який відмінний ся загальні умови життя. Час дещо й переглянути.

А поперше — треба рішуче зрети ся методи відкидати масам в справах культури pars pro toto*. Культура є культурою, а не тим лише, що мав на увазі і чим цікавив ся до сього часу спеціально пролетарський культурний фронт. Культура є сумою історично здобутого досвіду людства в сферах науки, техніки і мистецтва, котрі певним своїм ступінем відбивають ся поєднані в побуті. Тож до останньої міри дивна річ, що до сього часу пролетарський фронт підходили до розуміня завдань своєї роботи з такою "мистецькою" єдністю.

Повернемось на хвилю до азбуки. Побут весь цілком сидить на соціально-економічних відношенях, збавованих на продукційних, котрі в свою чергу суть тільки функцією стану техніки. Прогрес техніки збудував новий капіталістичний світ з його блискучим, хутким темпом розвитку, з його надмірною експлоатацією робітництва, з його суцотами і пранцями для пролетарських вищів і мистецтвом для буржуазних верхів. І коли наука і техніка були справжнім кістком опанованого буржуазією капіталістичного суспільства, то мистецтво в ньому було лише "жировим отложенєм".

Звідси ясно, що нове мистецтво, мистецтво пролетаріату розвинеть ся і розвивте лише тоді, коли вже наш кістяк майбутнього суспільства почне зростати здоровим повнокровним мисом свідомої комуністичної громади. Тільки тоді в її організмі почнуть відкладатися сі мистецькі жири. До того-ж часу всякі спроби штучно, з гори культивувати пролетарське мистецтво лишать ся самі спроби, без показних наслідків, подекуди даючи лише причіпку нашим ворогам викидати нам на очі "культурну імпотенцію пролетаріату".

Пролетаріат має виявляти творчість пролетаріату в усіх ділянках культурного будівництва. Отже, найперше треба встановити, на яких напрямках ся творчість вже виявляла ся сама собою. З такого підходу ми відразу мусимо констатувати цікаві річі. Звичайно, інтерес пролетаріат до мистецтва є фактом: кожний редактор мав-діло з десятками робітників, охочих до кавалерійських вправ на Пегасі, чимало організувало ся аматорських "робітничих гуртків, як також хорів та оркестрів. Але без жалю порівнянє більш активно виявляв свою творчість пролетаріат на широкому полі нової техніки. І коли в мистецтві дав майже нічого, то тут, в своїй найріднійшій стихії, він може числити за собою заслуги велетня. Не будемо шукати доказів: досить нагадати однієський приклад робітника Грамма, геній котрого подавав людству найпотужніше знарядє технічного прогресу, котре в незначній конструктивній відмінї в сьей час неможливо прискоролю розвиток і вистиганє капіталізму, а нині уможливує нам остаточну перемогу над капіталом і забезпечує будуванє комуні — горвоимо про магніто-електричну машину.

Порив до творчости в сфері техніки ані трохи не ослаб у пролетарів навіть за жорстоких часів горожанської війни. Наприклад, перед самим наступом Юденіча на Петербург, тамтешній робітничий комуніст самотужки організував був продукцію винного дукру з дерев'яної тирси. А скільки робітників безнадійно стукать ся в ворота НТВ радпаргоспів, приносячи свої винаходи, з котрих поважний процент має цілком практичний інтерес і котрі вимагають лише науково технічного обробленя для негайної реалізації. Ми знаємо, яку зустріч мають такі робітники від "наших" спеці в наших н.т.а.

А тепер слід також взяти під увагу досвід, що маємо вже від пролетарізації вищої школи. Від багатьох буржуа-професорів чуємо дуже і дуже прихильні атестації працездатности і успіхам в науці студентів робітничих фахів. Жага до науки у них називається інтензивною.

Чим пояснити особливу зацікавленість пролетаріата справами науки і техніки, котра спонукує його виявляти в сьей сфері творчий порив? Ми об'єднуємо тут яскравий доказ класового розуму пролетаріата. Справді, пролетаріати знають, що капітал держав їх у ярмі саме технікою, залізом. Отже, скеруючи свою думку й інтуїцію на залізо, пролетаріати шийть прямо в суть річї і починають будівництво комуністичної культури з ділової голови, а не з мистецького хвоста. Та на превеликий жаль їхні зусилля в сій роботі розпорошують ся без свого центра і доцільного керівництва.

Переходимо до висновку. Справжній житездатний пролетаріат матиме тоді, коли в обсяг своєї роботи він включить також науку й техніку і центр ваги в сій роботі перенесе з мистецтва саме на техніку. Сим він приваже до себе куди ширші маси культурних елементів робітництва, а зловбувши маси легше і впливатиме на них ідеологічно, виконуючи тим завданє і партії і революції.

Евг. Касяненко.

ПРОФЕСОР ПОЛЬСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРО ПОЛЬЩУ.

Відомий польський проф. університету Боден-де Куртене помітив в часописі "Пшегледні Велєньські" статю в справі національних меншостей в Польщі. Він доказує, що Росія, Австрія і Німеччина тому випаді, що там давня нація бажала панувати над іншими націями в ім'я більшости чи вищої культури. Між іншими каже він таке:

"Польща майже зовсім не використала прикрого досвіду Росії, Німеччини і Австро-Угорщини, а головню Угорщини і за їх прикладом веде політику, в якій вважає одну національність пануючою, а інші за підданих і поневоленних. Польська національність, се пануюча національність, якій повинні корити ся інші, другорядні національності. І Українці і Білороси і Литовці і Жиди є лише підданими Поляків. Правда, конституція проголосила рівноправність, але конституція йде своїм шляхом, а звичай і практика своїм".

Наводячи численні приклади утисків і уполасджен, автор каже:

"В справі прилученя Вільна до Польщі також зроблено цілу низку національних помилок, збільшуючи тим своїх ворогів, ворогів польської державности. Се означає вузкість розуму, закульсіовість і "чоботи" шляхотських часів, коли "шляхтич на загороді рівний воеводі" панував над селянином і керував Жидами та Німцями".

Організація Нансена вистала для голодуючих України через Польщу шість маршрутів продовольчих засобів.

РОЗВИТОК МЕТАЛЮРГІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ НА УКРАЇНІ.

Місяць грудень в заводах і рудниках "Югосталю" характеризується сильним зростом продукції металю і видобуваня вугля. Осягнені результати показують, що підйом, який розпочав ся в вересні минушого року, розвивається з повною інтензивністю. В гутнім промислі в грудні головну ролю грає Петровська гута ч. 2. Не дивлячись на крайню тяжкі умовини (відсутність потрібних руд і необхідність безпереривно постачати газом газомотори) продуктивність гути дійшла майже до довоєнного часу. Разом з Юзівською гудою, робота котрої також много поліпшилась, за послідні місяці гута ч. 2 дала 491.199 пудів чугуна, найбільшу кількість в 1921 р.

Не менше значні результати осягнені в Мартинівській промислі "Югосталю". Основним середником постачаня Мартинівських злитків лишав ся в грудні Петровський завод, де працювали дві печі (одна з половини місяця) — з продуктивністю мирного часу.

В Макієвській заводі з 6. грудня розпочала роботу Мартинівська піч ч. 6 і загальна відливка Мартинівських злитків по "Югосталю" дійшла до 412.216 пудів (рекордова цифра в 1921 р.).

Продукція металю виконувалась у всіх заводах і особливо інтензивно в Петровській, де працюють майже всі станки (осягненя найбільша продуктивність) за послідних двох років: завданє виконано в розмірі 203 процент. Загальна кількість продукції — 470.830 пудів (максимум в 1921 році).

Видобуване вугля в грудні зросло до небувалої в 1920 і 21 роках кількості — 7.414.048 пудів. Всі рудники працювали дружно. Перше місце по видобуванню вугля займає Юзівський комбінат, який сильно розвинув роботу після літньої кризи (в порівнянню до серпня видобуване вугля збільшилось більше чим чотири рази). До Макієва належить друге місце (в порівнянню до серпня видобуване збільшилось більше чим в п'ять разів). Продуктивність коксу в звязи з великим видобуванєм вугля йшло інтензивно у всіх трох Югосталевських "Китках"; вилєнено коксу загально 1.229.468 пудів — також максимальна кількість в 1921 році.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті!"

НОВА ДРАМА.

Вже вийшла з друку і продаєт ся в редакції "Укр. Роб. Вістей" нова книжка п. н.:

ПЕРЕД БУРЕЮ

Є се драма на чотири дії, яка малює боротьбу робітників в Росії за часів керенщини, на передодні пролетарської революції. Тому вона і називається ся "Перед Бурею". Драма ся надаєт ся до вистав.

Ціна примірника 35 п.

Замовленя шийть сейчас же на адресу:

Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

ЕКОНОМІЧНІ ЗНОСИНИ МІЖ ІТАЛІЄЮ І РОСІЄЮ.

Італійська преса доносить, що дня 17 січня с. р. відбуло ся в Римі засіданє торговельної палати. На порядку дня було обміркованє торговельних і економічних зносин з Росією.

Член палати Сінгалія говорив про те, що торговельному союзови "Лєга Італіана" було запропоновано завязати торговельні зносини з Р.С.Ф.С.Р. але поки що союз не відповів на се запрошенє. Член палати Кагаці вказував на труднощі, які доводять ся поборювати при завязанню торгівлі, — найбільшою з них є стан російської валюти, який примушує вести операції не гринями, а то-варообмінном. Мерсін, член торговельної італійсько-російської палати, вказав на те, що є деякі торговельні зносини, наванзані триєстським Ллойдом, який одержав від радянського уряду концесію на терені в Батумі, на яких Ллойд побудує свої магазини. Товариобмін є єдино можливим засобом торгівлі, ддятого потрібно відкрити комісію для сійки краму, який підлягає до обміну. Приято одголосоно резолюцію про необхідність наванзаня економічних зносин з Р.С.Ф.С.Р.

Використанє стомліярдової позички.

Українська Економічна Рада признала необхідним передати закладену тов. Раковським в Державний Банк позичку в 100 мільйонів рублів на потреби посівної кампанії, при значивши сю позичку для закупна насіня за границею.

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ

Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістей" слідуочі книжки:

Фікція нації і національної незалежности	35
Робітничий співаник	35
В кітках розпусти (драма)	35
Як повстала наша земля і який буде її кінець	25
Боги	25
Базар (драма)	25
Фабричні розговори про економію	25
Маркс і Енгельс про диктатуру пролетаріату	20
Земля обітована	20
Марксизм і Дарвінізм	20
Перший Буквар Комуніста	15
Розбитє кайдани	15
Про походженє людини	15
Як фермер може дістати весь лад своєї праці	15
Розмова про фізичну	15
Промова на суді Ф. Адлера	15
Дімоногій	15
Основні засади комунізму	15
Революційні пісні	10
Як Галічан втїгнули в контрреволюцію	10
Що таке радянська власть і як вона будувєт ся	10
Провідний революційного руху на Україні	10
Добробит і інші оповіданя	10
Страйкер (драматичний образ)	10
Третий Інтернаціонал і його історичне значенє	05
На чий боці справедливність	05
Диктатура пролетаріату	05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть	05
Національне питанє	05
Церква і радянська власть	05
Конституція Радянської України	05
Межоз людиною та машиною	05
Великий портрет Н. Ленїна	50
Серія перетисних карток (16 штук, київські види)	40
Серія карток (11 штук, революц. провідники)	35
Ми і вони (народна драма в двох діях)	35
Мандрівник (драматичний ескіз в одній дії)	25

Замовленя разом з гринми посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts.
WINNIPEG, MANITOBA